

J. R.

**Nowa ustawa o adopcji w Izraelu :
[recenzja artykułu E. Livneh
opublikowanego w "Revue
internationale de droit comparé"
1961, nr 3]**

Palestra 5/12(48), 75

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

składa on sądowi sprawozdanie, które zawiera wnioski wyciągnięte z powyższych obserwacji.

Zawiązanie się stosunku przysposobienia powoduje, że rodzice naturalni dziecka zostają zastąpieni przez przysposabiających. Sąd władny jest ograniczyć skutki przysposobienia. I tak może on nie położyć kresu istniejącym stosunkom prawnym między rodzicami naturalnymi a ich dzieckiem, jeśli zostało ono przysposobione przez ich bliskiego krewnego. Zarówno o zawarciu, jak i o ograniczeniu (skutków) i zmianie stosunku przysposobienia decyduje w każdym wypadku dobro dziecka, w interesie którego została powołana do życia omawiana instytucja prawa rodzinnego.

Stosunek przysposobienia nawiązuje się z mocy orzeczenia sądu powszechnego. Jednakże na zgodny wniosek stron sprawa może być rozstrzygnięta także przez właściwe sądy religijne. Postępowanie o orzeczenie przysposobienia przed sądem powszechnym odbywa się na wzór postępowania w innych sprawach rodzinnych, jednakże ustawa przewiduje w tym wypadku szczególne środki ostrożności zmierzające do ograniczenia jawności rozprawy.

W Izraelu istnieje specjalny rejestr przysposobień. Dostęp do niego mają wyłącznie określone osoby, mianowicie przedstawiciele urzędu prokuratury, urzędnik stanu rejestrujący zawieranie małżeństw oraz sam przysposobiony po dojściu do pełnoletności.

J.R.

Sprostowanie

„Wydawnictwo Prawnicze” na prośbę Autora prostuje dwa błędy, które wkrały się do opracowanej przez A. Oleszyńskiego: książki pt. „Przepisy o gospodarowaniu, eksploatacji i ruchu pojazdów samochodowych”, a mianowicie: 1) na s. 632 umieszczono zarządzenie Ministra Komunikacji z dn. 8.II.1951 r. o ustaleniu stawek wynagrodzenia za dostarczone mechaniczne środki przewozowe, **bez uwzględnienia** zmiany wprowadzonej zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 19.IV.1960 r. (Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych z 1.V.1960 r. Nr 6, poz. 27); 2) na s. 712, w załączniku 5, pkt 2 **powinien brzmieć**, jak następuje: „Premia nie przysługuje w przypadku, gdy pojazd przed osiągnięciem normy przebiegu międzynaprawczego poddany został więcej niż 2 naprawom średnim”.